

דוני אוסמונד

הישראלי

לא שאני משתגעת מהתופעה הזו ש- קוראים לה **ניעם קניאל**, בכלל לא. אני, באופן אישי, חושבת שילד בן 12 צריך לשיר במסיבות בית-הספר, בבית ובפני חברים, ולאור-דיוקא להתרוצץ מ- הפופה להופעה או בין פאריס לתל-אביב דווקא.

אבל יש כאלה שחושבים אחרת, ואלה הם אנשים הקרובים לנועם באופן מיידי. חד. מכל מקום, ההצלחה של הילד הזה היא מעל ומעבר למשוער. לא רק בארץ כי אם גם בפאריס, וזה כבר משהו אחר לגמרי, כידוע.

או ככה, נועם נסע עם האמרגן שלו, **חיים סבאן**, לעיר-האורות, ושם הקליט תקליטון. ביחד איתו הקליטו תקליטונים עוד כאלף מאתיים זמרים נוספים. מתוך האלף-ומאתיים הצליחו שלושה: **מייק בראנט** מיודענו, המחלים כעת בבית- החולים בויבנה, **קלוד פרנסואה** שהוא תום ג'ונס הצרפתי, והילד הישראלי נועם קניאל.

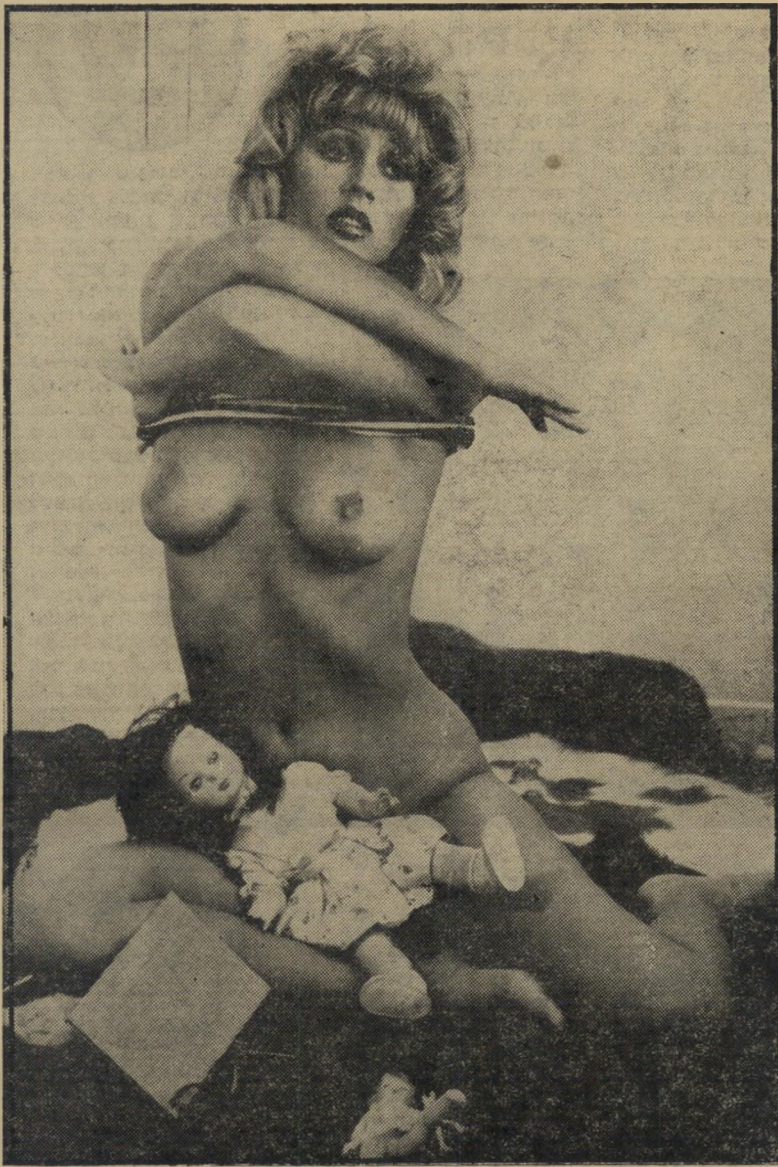
וזה עוד כלום. הוא הגיע גם למקום העשירי במיצע-הפיזמונים הצרפתי, ועוד קולו נטוי.

ועם הישגים נכבדים כאלה באות, כמור בן, גם ההזמנות. כך הוזמן זמרנו הילדון, ביחד עם אמרגנו, להופיע בתוכנית רדיו וטלוויזיה המועברת בשידור חי.

והנה, כמו שהוא יושב לו כך מאחרי הקלעים ומחכה לתורו כדי לשיר את שירו קשה לבחור, הוא שומע פיתאום את המנחה קורא בשמו, ואת הקהל מגיב בצריחות נוסח **קליף ריצ'ארד** בימים הטובים שלו. ואם לא די בזה, הרי שאיך שהוא יוצא מהאלפן שבו הוקלטה ה- תוכנית, מחכות לו בחוץ איזה אלף ילדות עם פלאקטים וכרזות וצורחות ז'ה-טאם נועם, יעני אני איהבת אותך נועם, וכך מצא את עצמו תלמיד כיתה ז' בבית- הספר גורדון בתל-אביב לכוד בידי מערי- צותיו הצרפתיות, שגיל רובן לא עלה על שלו.

היתה זו המיטרה הצרפתית שהצליחה לחלץ אותו לבסוף ולהעבירו בשלום ל- מכונית עם נהג, שחיכתה לו ולחיים סבאן בסימטה צדדית הרחק מההמון הסוער. אבל אם תראו את נועם, כזה ילד נחמד וחביב, הוא יספר לכם שהאמת היא ש- הוא בעצם מת על כדורגל, ובכלל הוא כבר מחכה בקוצר-רוח ליום שבו יתחלף לו הקול והוא יפסיק להיות ילד-כוכב. כי זאת באמת עבודה מעייפת, לא עלינו, והמעריצות סתם מטרידות את מנוחתו. ובניגוד לאמנים אחרים, שאמרו לי אותו דבר, לו אני דווקא מאמינה.

פנינה הבלתי-נומעת

פנינה רוזנבלום כרטיס לכיוון אחד

אבל פנינה אינה מתייאשת. אוטוטו מסדרים לה איזה סרט פירסומת טלוויזיוני, ואחר-כך כבר ירוצו אחריה. מה שבטוח הוא שהיא למדה לקח מפרשת קלור. יותר היא לא תדבר לפני. אפילו לא עם הסוכ- נת שלה, אם היא תדבר בכלל, זה יהיה רק אחרי.

שלו, הסלפרידג'ט, בעיתון-הערב של בני יגלס, האיבינג סטאנדרד. וזה לא דבר של מה בכך, הסלפרידג'ט מפרסם מדי-שנה מודעות בסכום של חצי-מיליון לירות שטר- לינג בטונדרד.

ביגלס הבין את הרמו, שלח לסר צ'ארלס מיכתב-התנצלות, והתחייבות לא לפרסם עליו בעתיד דבר ללא אישורו המוקדם.

מזל שהסלפרידג'ט לא מפרסם מודעות בהעולם הזה. אחרת אולי גם אני לא הייתי יכולה לספר לכם את הסיפור הזה.

עכשיו פנינה מחפשת עבודה בלונדון. וזה קצת קשה. כי שם יש "יוגיונס" וזה לא ההסתדרות. הם פשוט לא מתחשבים ולא מניחים לפנינה להתחרות בפיייר-פליי עם הדוגמניות והשחקניות האנגליות, כל זמן שלא יהיה לה רישיון-עבודה.

ידעתי שזה יקרה לי, כמה שאמרת לעצמי שאני לוקחת חופשת מחלה מ- **פנינה גולדן** (רוזנבלום), ידעתי שלא אע- מוד בפני הפיתוי, והנה, אני נשברת שוב. יש דברים שהם יותר חזקים מאיתנו, ופנינה היא אחד מהם. ממש בלתי נמנ- עת.

או הסיפור האחרון שהגיע אלי אודות ידידתנו בגולה הדוויינה, בא ישר מלונדון, לשם חזרה פנינה מהחופשה הקצרה ש- בילתה בפאריס, עם מלון ריץ וכל השאר. עכשיו תשאלו אותי למה היא חזרה כל כך מהר ללונדון?

שאלתם?

באמת, שאלה טובה. או, אז על זה ה- סיפור.

איך שהגיעה פנינה ללונדון, קישרו אותה מייד עם סוכנת המייצגת שחקנים, דוגמנים ועוד כל מיני כאלה. זו הבטיחה לסדר לה עבודה ותיכף התחילה להוציא אותה בשביל להראות לכל לונדון איזה דבר חדש יש לה למכור. באחת היציאות היא הופגשה פנינה עם המיליונר הברי- טייהודי סר צ'ארלס קלור, שאף פעם לא היה ידוע בתור שונא תתיכות.

כפי שאפשר היה לצפות, תקף צ'ארלס הטוב והקשיש, שאמר כבר מזמן להת- ראות לגיל ה-60 שלו, את פנינה באיגוף מאחור. הוא אמר לה שהוא נורא מעוניין להכירה מקרוב, אבל מה אפשר לעשות, הוא מוכרח לטוס לפאריס. הרוטשילדים הזמינו אותו, אבל אם לא איכפת לה, נשאר עוד מקום פנוי אחד בג'ט הפרטי שלו והיא יכולה להצטרף, כמו שאתם מכירים את פנינה קשה לה להגיד "לא" במצבים כאלה. לא עבר הרבה זמן והיא מצאה את עצמה מעופפת מעל ללאמנש ונחותת בפאריס בלווייתו של צ'ארלס הקשיש.

קלור אמנם לא לקח אותה עימו אל ה- רוטשילדים, סוף סוף היא לא היתה מור- אנת, אבל אי אפשר להגיד שהוא זנח אותה. הוא שיכן אותה במלון ריץ וזה בלבד מראה איזה כוונות טובות היו לו כלפיה. אלא שאז קרה משהו.

לפני שעזבה את לונדון שמרה פנינה אמונים לסוכנת שלה והודיעה לה שהיא יוצאת לסוף-שבוע בפאריס. הסוכנת שאלה "עם מי?" ופנינה השיבה כדבר מובן מאליו: "עם צ'ארלס קלור." זה היה ביום שישי. ביום ראשון כבר התפרסמה ידיעה בטור הרכילות של הסאנדי אקספרס, על היטול המשותף שערכו פנינה וצ'ארלי. וזה בדיוק מה שהיה חסר לו לשם הטוב שלו.

את הסוף אתם יכולים רק לנחש. קלור חזר ללונדון וגם פנינה, אבל כל אחד מהם עשה זאת בניפרד. פתאום לא היה מקום בג'ט הפרטי שלו, אבל כג'נטלמן אמיתי הוא דאג לה לכרטיס טיסה, ולגמרי במקרה הוא שכח להשאיר לה את מיספר הטלפון שלו, כדי שתוכל להמשיך ולהת- קשר.

אבל הוא לא הסתפק בלגמור-את-החש- בון עם פנינה, עם הסאנדי אקספרס ועם בעליה, סר **מקס בינגלס אימקן**, היה לו חשבון לחוד. סר צ'ארלס התרגז עד- כדי כך שהוא איים על בינגלס שיפסיק לפרסם מודעות של בית הכליבו הענק

פסקי-הדין של דליה

דליה פרידלנדר הכל נגמר

מישה אשרוב גמור יפה

של שחקנית בשם **בילהה לופ**, ואפילו עבר לגור עם בילהה בדירה משותפת ב- רחוב טאגור ברמת-אביב.

או אחרי משאומתן מייגע, ואחרי שדליה תבעה את מישה לדין (העולם הזה הגיעו סוף-סוף שני השחקנים לזה שבחינה מעשית ניתן להם פסקדין ללא

אני לא יודעת אם זה מיקרה שהשחק- נית דליה פרידלנדר מגלמת בסרט יום הדין דמות של אשה הנעזבת על-ידי בעלה ואחר-כך אפילו מתגרשת ממנו.

כי גם בחיים הפרטיים שלה עובר על דליה אותו סיפור בדיוק, כזכור עזב אותה בעלה, השחקן **מישה אשרוב**, לטובתה

חזק — אבל כמה זמן הבן-אדם יכול להחזיק מעמד בקצב כזה?

ואם לא די בזה, הרי מסתבר כי אל אונייה של **קולט**, המאהבת הצרפתייה של הזמר, גונבו שמועות בדבר צמד החמד המלווה אותו בישראל לסירוגין יומם וליל, והגברת לא התעצלה, לקחה את המטוס הראשון, ונחתה בלוד.

אך לא איש כממפס, המצוי ומנוסה ב- ענייני המין החלש, יאבד את העשתונות. הוא כינס מייד ישיבת-חירום — עם כל אחת מהעלמות, לחוד, כמובן — וביקש מהן, לאור המצב המתוח, להיעלם מעל פני השטח עד ליום שני, היום שבו אמורה קולט לשוב לפאריס.

אני לא חושבת שממפס סלים ייהנה באופן מיוחד מהחופשה שהעניק לשתי החתיכות, כי אני, אישית, מכירה כמה גברים שאומרים, עם היד על הלב, שצרי- פתייה אחת מעייפת הרבה יותר מאשר שתי ישראליות.

הצרות הטובות

של זמנים

אתם זוכרים שסיפורי לכם **שמופסים סלים**, זמרה-בלווד הנודע, מגיע ארצה בגפה, ואפילו תהיתי מי היא אותה גברת אלמונית המחכה לו פה?

או לא רק שצדקתי, אלא צדקתי בקיבוץ. לא סתם גברת אחת חיכתה לו כאן, לזמר- נו גדול-הממדים כי אם שתיים. שתי על- מותי-הן, בשם **רוי ויחנה**, שהתחלפו ביניהן מדיייום — או יום או לילה, אם תרצו, היתה רותי בחברתו של ממפס ולמחרת היתה חנה.

אני כמעט בטוחה שזו בדיוק היתה ה- סיבה לכך שזמרנו חלה, ואפילו נאלץ לרצף שני הופעות ראלום בתיאטרון חזק.